

SINUMPAANG SALAYSAY

Ako si "CRISPIN SALAZAR", 46 taong gulang, magsasaka, may asawa, at nakatira sa Alabelya, Sarangani Province, matapos na makapanumpa ng naaayon sa batas ay nagsasaad ng mga sumusunod:

- 1) Na isa akong dating rebelde mula 1979 at naging isang *rebel returnee* ako noong 1987 sapagkat napagod na din ako sa pagiging rebelde. Nagsaka ako ng isang lupain mula 1987 hanggang 1992;
- 2) Na nakilala ko si Mayor Rodrigo Duterte noong 1992. Isinama ako ni Councilor Ibuyan na isa ko nang dating kilala noong siya pa ay *barangay chairman* ng Barangay Bangkerohan. Dinala niya ako sa bahay ni Mayor Duterte sapagkat ayon sa kanya nangangailangan siya ng mga taong maninilbihan sa kanya. Bandang 9:00 ng umaga kami nagtungo sa tahanan ni Mayor Duterte na matatagpuan sa Matina District, Davao City at naalala ko na araw iyon ng Linggo. Pinakilala ako ni Councilor Ibuyan kay Mayor Duterte. Tinanong ako ni Mayor "kaya mo ba ang ganitong trabaho? Ang patayin ang mga salot sa lipunan tulad ng mga drug addict, drug pusher at magnanakaw?" Sabi ko, "papatulan ko." Sinabi niya na babayaran niya ako ng P15,000.00 at pinabalik niya ako ng lunes at binigay niya personal sa akin ang isang baril. Isa iyon na .357;
- 3) Na mula ng Lunes na iyon ay nag-umpisa na ako sa aking trabaho. Makalipas ang isang linggo, binigyan na ako ng listahan ng mga *wanted* na tao na aking papatayin. Nakalagay doon ang pangalan at tirahan ng mga taong papatayin ko. Iniaabot at dini-*distribute* ang listahan sa akin at maging sa aking mga kasamahan ng aming pinaka-pinuno sa samahan. Minsan ay mismo si Mayor Duterte ang pumupunta sa *safehouse* at nag-aabot ng listahan matapos sambitin, "O, ito ang mga listahan ng mga tarantado." Ilan beses ko personal na nakita at nakausap si Duterte. Halos bawat linggo ay pumupunta siya sa *safehouse* para mangamusta;
- 4) Na marami akong mga kasamahan sa aming samahan. Mahigit sa trenta kami. Malimit kami magkita sa isang *safehouse* sa loob ng NAPOLCOM sa San Pedro, Davao. Araw-araw kami pumupunta sa naturang *safehouse* para mag-report, kunin ang listahan at sa kalaunan ay doon na din natutulog ang ilan sa amin. Nasa loob ng kampo ang naturang *safehouse*. Paiba-iba ang mga bilang ng aking mga kasamahan na nagtungo doon.

- 5) Lahat sila ay may mga baril din na ibinigay sa kanila. Halos lahat sa aking mga kasamahan noong una ay tulad ko na *rebel returnees* din ngunit sa paglipas ng panahon, naging sari-sari na ang mga kasapi sa aming samahan at galing na ang mga ito sa iba't ibang munisipyo. Ilan sa aking mga kasamahan ay sina Philip, Sandawa, Sonoryo, Bogart at si Roger.
- 6) Na pare-pareho kami ng natatanggap ng bilang ng trabaho at bayad. Bawat isang pinapatay na tao ay binibigyan kami ng P15,000.00. P5,000 ang napupunta sa pulis tapos 10,000 ang natitira sa akin. Kung walang pera ang isa sa amin, nagbibigayan kami;
- 7) Na laging may sampu na motorsiklo na nakaparada sa *safehouse*. Ang iba ay gumagamit ng kanilang personal na motorsiklo. Lahat ng mga ito ay walang plaka sapagkat tinatanggal namin ang mga ito. Na ang iba sa aking mga kasamahan ay ni-*recruit* naman ng kani-kanilang *Barangay Chairman*;
- 8) Na nasisiguro ko na may sabwatan sa pulis at sa aming organisasyon sapagkat malimit, kahit nakikita ng mga pulis na may pinapatay ako o aking mga kasamahan, hindi sila umaakasyon o di kaya ay matagal rumisponde sa pinangyarihan ng patayan at agad ito nagtutungo sa NAPOLCOM para hingiin ang kanilang parte na salapi. Kabilang sa mga ito ay si PO1 Cusilet, PO3 Sandawa at si Col. Calida;
- 9) Na nag-uumpisa ang bawat operasyon sa pamamagitan ng pag-abot ng isang listahan galing sa aming pinuno o kay Mayor. Minsan maraming pangalan ang nakalagay at minsan naman ay ilan lamang. Nakasaad na din sa listahan ang tirahan ng naturang *target*. Sa ilang pagkakataon, may nakalakip naman na larawan ang titirahin o papatayin na tao. Matapos matanggap ang pangalan ng biktima, nagsasagawa kami ng *surveillance* at pag nakita namin ang biktima ay tinitira namin agad ito ng wala ng patanong-tanong pa. Mag-isa akong lumalakad noon para mag-*surveillance* at pumatay lulan ng aking motorsiklo na issue din ni Mayor;
- 10) Na ang paraan ng aking pag-*surveillance* ay ang pagtungo sa bahay ng biktima at doon ko minamanmanan ang aking target. Kabilang na din dito ang pagtanong -tanong sa mga kapitbahay kung sino at saan ang aking *target*. Matapos ko tiyakin na iyon ang aking *target*, binabantayan ko ito at matapos makapag-antay ng tamang pagkakataon ay tinitira ko na talaga. Bumababa ako sa aking motorsiklo at nilalapitan ko ang biktima at saka ko binabaril. Naka-*helmet* ako pag lumalapit ako sa aking target. Malimit ay tinitira ko ang mga *target* ko sa ulo o sa dibdib upang masiguro na ito ay patay agad. Sinisiguro namin na ang target ay mag-isa lamang ngunit kung hindi maiwasan ay pinapatay ko minsan ang aking mga target